

ФУДБАЛСКИ КЛУБ „ЈЕДИНСТВО” ГОДАЧИЦА
1969-2019.

ПЕДЕСЕТ ГОДИНА ФУДБАЛСКОГ КЛУБА
„ЈЕДИНСТВО“ ГОДАЧИЦА

Аутор

ВЛАДАН ВИЋЕНТИЈЕВИЋ

Издавач

Аутор

За издавача

Аутор

Службени консултант

Љубиша Милетић

Дизајн и корица

Јелена Богојевић

Компјутерска обрада

Димитрије Милић

Фотографије

Лична архива аутора и актера

Штампа

Кварк, Жича

Тираж

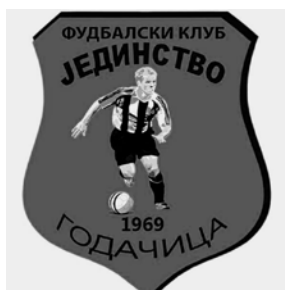
100 примерака

Краљево

2019.

ВЛАДАН ВИЋЕНТИЈЕВИЋ

ФУДБАЛСКИ КЛУБ
„ЈЕДИНСТВО” ГОДАЧИЦА
1969-2019.

Годачица,
зима, 2019.

Оно што се запише
Светост је
Оно што се не запише
Тама је

Свети Сава

САДРЖАЈ

Реч аутора	7
Иницијатива о оснивању клуба	9
Да прозборимо коју реч о Годачици	12
Регистрација клуба	20
Вечити гости - утакмице на туђем терену	21
Пречка дугачка десет километара	24
Председници ФК „Јединство“	25
Тренери ФК „Јединство“	28
Лековић Вуксан Вуле	28
Милетић Витомир Вито	33
Вићентијевић Драган	36
Годачица и клуб расадник фудбалских судија	37
Функције чланова клуба	41
Нема зиме за „Јединство“ докле има овакве добротинитеље	42
Верни навијачи	44
Прекид у такмичењу	46

Састави екипа	48
Прави „балкан експрес“	71
Српска посла - једно село два клуба	72
Политика и фудбал	75
Какав бек, страшан бек	77
Три брата у тиму а мајка економ	78
Марко Михаиловић	81
Пет председника, пет синова играча	82
Дугине боје Зорана Симовића	83
Немерљив „мајстор за све“ Спасојевић Зоран	84
Струја са неба Радована Пешића	85
Играчи који су наступали за ФК „Јединство“	86
Новине о ФК „Јединство“	94
IN MEMORIAM	99

РЕЧ АУТОРА

Влаган Вићенђијевић

Пре неколико месеци издао сам књићу из области суђења и њада у својој речи објавио да је њо ојрошићајно издање од моје издавачке делатности. Мислио сам да је период од 29 година и 28 стручних књића, велики број разних публикација за употребе судија и инструктора, Монографија 40 година фудбалских судија Краљева, је довољно.

Ево, и мени се догоди да не одржим даћу реч. Наиме, мој Фудбалски клуб „Јединство“ из Годачице, која сам основао са Слободаном Ђурђевићем - Цабом 28. августа 1969. године, слави 50 година постојања. Био је њо нов изазов да својим љубавима селу и клубу, чеду да се и на овај начин одужим а да од заборава ошрнем многе доћајаје, време које је историја, пријашеље и другове када су они заиста били њо. Тућа у мом срцу и души да међу живима нема мој саборца иницијатора оснивања клуба Слободана Ђурђевића - Цаба, како смо ћа сви звали. Године 1995, смрћно је настадао на домак своје куће у селу када се преврнуо шракшор који је возио.

Ово је прилика да поменем велики број играча, фудбалских радника, неких и анонимних који су годинама уз клуб.

У овом ипак, дугом периоду, био сам оспораван, у задње време понижаван. Само ја и ови сарадници око мене који смо се прихватили овој посланој знамо колико смо труда и напора уложили да прикупимо документацију да закуцамо на свака врата за информације, да уважимо сваког актера, колико сам времена провео за комјунитером, био посвећен овој активности.

Мај 2017. здравствено сам начео. Поред тога издао сам изванредну књигу за судије и инструкторе која је планула за два месеца. Моја животиња жеља је још више дошла до хтења да се на овај начин оспособим и захвалим корисницима ранијих издања. Међутим, нисам могао да одолим да оставимо нешто иза себе и када је наш сеоски клуб у питању.

Фудбалски клуб и Милош Милетић Рус подржали су ову иницијативу, а без Љубише - Љубе Милетића који је радио на прикупљању документације и материјала, обављао разговоре са актерима, освежио сећања, неби било овој дела.

Није лако писати монографију а да нема документације ни у клубу ни у фудбалској организацији. Није лако, да је лако не би само једно вредно дело (монографија ФК „Карађорђе“ из Рибнице) била до данас издана на подручју Града - општине Краљево.

На крају, трудио сам се да обухватим све актере у ових десет година, али то је било немогуће. Неки као да су се трудили да се не нађу на страницима ове златне књиге, највише нису сви ни имали исти удео у раду клуба. Извињавамо се онима који су заборављени, који нису поменути, нико није идеалан. Два месеца је изузетно мало времена да се напише историјско дело. За разлику у концепцији да „историја“ и животи почиње од садашње историје, да не дискутујемо.

Пуштам ову Монографију да живи свој животи од играча до играча, од тренера до тренера, од фудбалског радника у клубу до свих актера и тако, од заборава оприне људе и долажаје.

Сићуран сам, као и друге приређене публикације, оставиће свој неизбрисив траг. То је за мене најважније. Имаће сигурно и неке стине „неправде“, неких „заборава“, да неко није поменути, али не кривицом издавача али кривицу унапред прихватам на себе.

Искрено ваш

Владан Вићентијевић, с. р.

ИНИЦИЈАТИВА И ОСНИВАЊЕ КЛУБА

Авантура, храброст, смео покушај априла 1969. године. Тада двоје омладинских активиста који су радили у Фабрици вагона сковаше план. Иницијатор и покретач акције да се оснује фудбалски клуб у селу био је Слободан Ђурђевић - Цабо како смо га сви звали. Дође он код Владана Вићентијевића, иначе председника омладине Фабрике вагона на кафицу у канцеларију зграде синдиката и као из ведра неба - „Буки, хоћеш ли да ми обзбедиш спортску опрему као помоћ синдиката Фабрике“ (који је у то време имао низ радничко спортских игара) да оснујемо фудбалски клуб у селу.“

Уз кафицу наста пријатељска, помало шаљива расправа и на крају обећање Владана Вићентијевића да ће покушати са председником синдиката реши проблем. „Нема чекања, рече Ђурђевић. Иди преко пута у канцеларију председника Синдиката и референта за спорт и рекреацију и заврши то одмах.“ Снебива се Вићентијевић, затечен, још непопијена до краја кафа, изађе из канцеларије и оде код колега синдикалаца. Разговор не дуг, само да се попуне неке законске формалности - захтев и одобриће.

Обећано, испуњено. Само неколико дана касније, Синдикат Фабрике вагона доделио је још увек непостојећем - нерегистрованом клубу више цакова са неколико комплета опреме.

Ревносни и посвећени Ђурђевић, завршио је све административне послове око регистрације играча, без терена и других услова, економата. И тако крену претежак камени точак на нашем „фудбалском млину“.

Нисмо имали ни органе клуба, неколико људи се договорише да носилац административних послова и укупне организације буде Слободан Ђурђевић - Цабо и прогласисмо га за секретара. Тада смо утврдили и грб клуба који је касније верификован на оснивачкој седници Скупштине клуба.

Крену лето а до почетка новог првенства остало свега два месеца. Поче „маратон“ - регистрација клуба и играча, јурњава за фудбалским тереном јер га није било у селу, кога изабрати за тренера, Скупштина клуба...

И тако на једом незваничном састанку јер нисмо могли да чекамо, одлучисмо да клубу дамо име „ЈЕДИНСТВО“. Ко је био кум, отишло у заборав. Два разлога, први земљорадничка задруга носи то име, а симболика која није била за потцењивање, јединство и дружење те генерације у селу.

Створени су минимални услови за такмичење. Оста да се одржи званична Скупштина клуба, изаберу председник, секретар и други органи.

И одлучисмо да се у Дому културе окупимо 28. августа 1969. године, на дан крсне славе села Госпођине. Има ли лепшег датума, уједно и славе самог клуба.

После краће расправе изабрани су:

- Драгутин Милетић - Белка, за председника клуба,
- Владан Вићентијевић - за подпретседника,
- Слободан Ђурђевић - Цабо, за секретара клуба,
- Радомир - Рашо Лукић, кафеџија за члана Управе,
- Радисав Ивановић - Џева, за члана Управе,
- Душан Лукић, за члана Управе.
- Милован Ђировић - за члана Управе,
- Милован Чурлић - за члана Управе

Рогно село никад није заборавио, Годачица никад није оишла из њеа

Слободан Ђурђевић - Цабо

На нашу велику несрећу, наш Цабо је завршио трагично. Возећи трактор у близини свога дома у Годачици, трактор се преврнуо и усмртио нашег друга 25. јула 1995. године. Бог је погледао Цаба, син који је био са њим на трактору, остао је неповређен. Ђерка је завршила Економски факултет и ради у „Оптици“ у Београду, као и син у „Нелт“ Београду.

ДА ПРОЗБОРИМО КОЈУ РЕЧ О ГОДАЧИЦИ

Положај села - њојографске љриликe.

Село се налази растурено по странама неколико брда на надморској висини 415 м. Са десне стране Велике Реке куће су по странама еруптивне косе, која се снижава од Руденика идући на југ и чини развође између Велике Реке са једне и потока Грабовца и Жабљака са друге стране. Сеоских кућа има даље и у долини Велике Реке, где су били само дућани, црква, кафана и школа, а даље се пружају и уз доста стрме долиנסке стране Велике Реке према Гледићу. Сеоских кућа има и између главице Штулца и Метаљице уз Црну Реку; ту је и Старо Село. Ту сеоске куће знатним делом прелазе на леву страну долине Црне Реке, везане за њене терасе.

Тий села.

Село је разбијеног типа. У њему је пет махала и то су: Пањевац (Косовска Махала), Старо Село, Зимовник, Брдо и Доња Река.

Порекло сџановнишџива.

Најпре је насељена махала Старога Села.

СЕЛО ДАНАС

Годачица је данас једно по површини међу највећим селима у Граду Краљеву. Има ова средина око 332 домаћинства, са 1.120 становника, велики број људи који ради у иностранству, прелепе и савременим уређајима опремљене куће и економска домаћинства. Од старе основне школе, има прелепу нову осмогодишњу школу са истуреним одељењима у Раваници и Лешеву са око 200 ђака, пошту, домаћинства покривена мрежом интернета, дом културе који се реновира, ловачко друштво, Здравствену амбуланту, два фудбалска клуба. Неколико продавница, наравно и „библиотеку“, где би село без тога. На нову годину, 01 јануара 1989 године у селу је уведена телефонска мрежа.

Два духовна храма

Црква Успења Пресвете Богородице

Манастир Згодачица је добио име по истоименом манастиру који је срушен и спаљен од стране Турака у 16. веку и који је удаљен од данашњег манастира 3 километра. Главна слава манастира је Свети великомученик Димитрије који је и Крсна слава породице Ђировић. У манастиру се у посебној гробници налазе и мошти мученика из 16. века, откопане током обнављања цркве у Годачици које и данас, милошћу Божијом, миомиришу. У вечни покој и ка свом вољеном Христу су отишли прво родитељи отац Николај 1984. и мати Ангелина 1990. године, затим отац Сава 2004. и отац Серафим 2014. године. Монахиње Серафима (умрла 2018.) а Параскева је остале у манастиру Згодачици као живи сведок једног времена и историје породице и манастира Згодачица.

Сйомен ѿлоча код манастира Згодачица у Прњавору

Маја села Годачице / срце Шумагије

Сџара основна школа

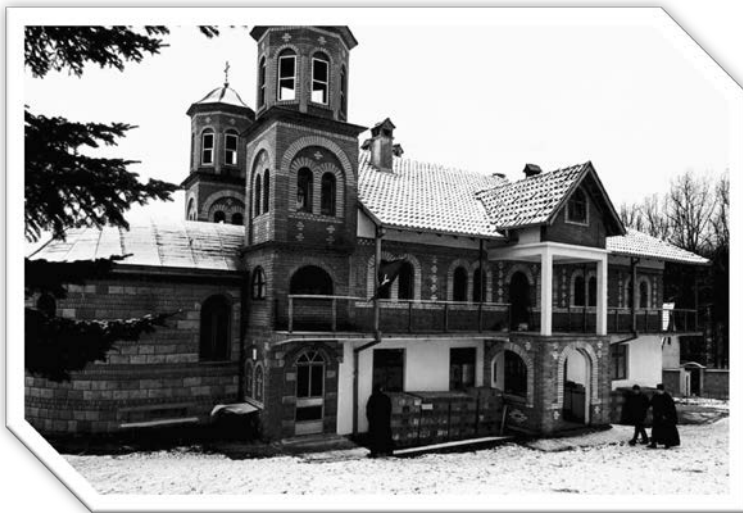
Осмођошња школа „Олга Милуђиновић“

Дом кулјуре - раније задружни дом

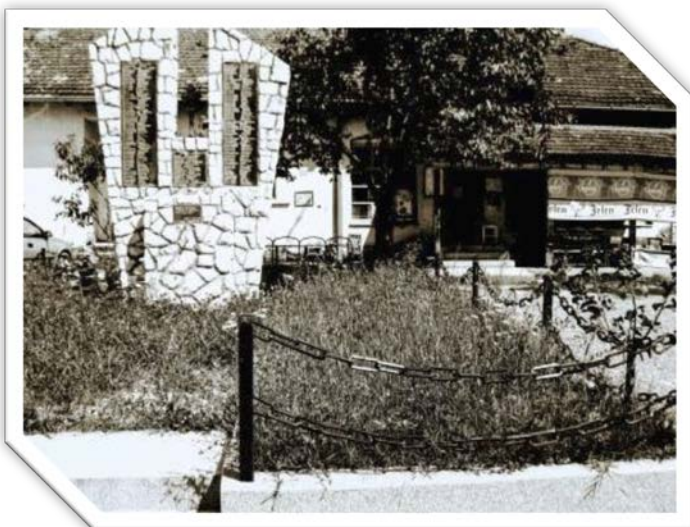
Црква Усїєња Пресвѣѣ Боїородице

Манасїир Зїодачица

Здравствена амбуланта

Споменик њалим родољубима у рајшовима

Оронула зграда њекаре у селу - шу се њекао најбољи самун

НАЈЗНАМЕНИТИЈИ ГОДАЧИЧАНИН

др Мојсиловић Миленко

Причати о Годачици а не поменути најзнаменитијег међу њима др Мојсиловић Миленка, бившег директора Медицинског центра у Краљеву, председника општине Краљево и Министра за здравље Републике Србије, прича не би била потпуна.

РЕГИСТРАЦИЈА КЛУБА КОД - АПР

ФК „ЈЕДИНСТВО“ -
ГОДАЧИЦА

Пун назив: ФУДБАЛСКИ КЛУБ „ЈЕДИНСТВО“ -
ГОДАЧИЦА

Скраћени назив: ФК „ЈЕДИНСТВО“ ГОДАЧИЦА

Адреса: ГОДАЧИЦА

Пошта и место: 36220 Чукојевац

Регион: Рашки

Матични број: 07244517

Порески број: 1012533540

840-00000027823763-55
Министарство финансија - Управа за трезор

Текући рачун: 160-0000000385462-27
Банка Интеса а. д. Београд
160-0000000018317-27
Банка Интеса а.д. Београд

Правни облик: Удружење, Савез

Датум оснивања: 25.5.1998.

Заступници: Милун Петровић

Делатност: Делатност спортских клубова

ВЕЧИТИ ГОСТИ - УТАКМИЦЕ НА ТУЂИМ ТЕРЕНИМА

Када оснујеш фудбалски клуб а немаш најосновније, игралиште и инфраструктуру, приморан си са великом љубављу и да се сналазиш. Није увек текао мед и млеко, било је чемери. Неколико пута са једном спортском торбом мењане су локације и места где је клуб играо. Сила бога не моли, морало се.

Нису важне године, набројаћемо места где смо играли фудбалске утакмице где смо као домаћини играли: Чукојевац, Витановац и Шумарице. Увек гости, без организованог превоза.

Треба доделићи оргена за покушаје да се дође до ширена у Годачици

Шта све нису чинили, покушавали заљубљеници да „наша деца“ заиграју у Годачици пред својим дедама, очевима, мајкама, сестрама...

Три званичне локације у селу где су игране утакмице: поред реке преко пута куће Радосављевића, преко пута школе у строгом центру града и најзад је изграђено игралиште на локацији засеока Старог села, где се и данас налази. Ту је скинуто пола брда и димензије уклопљене у минимално дозвољене, изграђене свлационице, ограђен терен.

Терен ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица (са леве стране брдо а са десне река)

Највеће заслуге за изградњу овог објекта имали су, Периша - Перко Милетић, чије је домаћинство било и дан данас угледно у селу. Перко са Љубодрагом Мијаиловићем је годинама у клубу, својим средствима и стругаре, ресторана, много помагао и одржавао клуб у животу, док нису запали у тешкоће око пословања, видели да се многи не интересују за клуб и дигли сидро.

Следеће године ФК „Јединство“, иступио је из такмичења и имао девет година прекида, док га није преузео Верко Коматовић, столар из суседног села Раваница.

Судије, делегати и домаћини испред модерне свлационице

Покушаји да се дође до решења

Неколико покушаја и веома обимних грађевинских радова су обављени на неким локацијама у центру села да се дође до игралишта.

Прво, највише финансијских средстава и труда уложено је у локацију код задружне економије. Готово завршени земљани радови, добијена сагласност од Електродистрибуције да се измести далековод високог

напона који је ишао преко уздужне средине терена. Обећано, није остварено. Молбе, притисци, кажу много кошта. Сиротриња нема пара, а ни градске помоћи. Требало је видети фудбалске раднике када је овај пројекат пропао. И данас са десне стране код задружне економије виде се резултати земљаних радова који потсећају на велики труд а никакв ефекат на крају.

Други неуспео покушај је почетак радова добротвора Раше Лукића који је без накнаде уступио сопствену парцелу одмах у наставку школе и иза дома културе. Започети радови и тек тада упозорење, земљиште од ширег друштвеног значаја за доградњу Школе и дома културе.

Ћурђевић Слободан - Цабо

ПРЕЧКА ДУГАЧКА ДЕСЕСТ КИЛОМЕТАРА

Од Раванице до Чукојевца на раменима

Порођајне муке око административних послова и регистрације клуба и играча некако прођоше а проблем нов, непремостив. Где играти кога молити за игралиште. И паде договор, идемо да питамо у Чукојевцу, своје спортске пријатеље где у то време клуб није био активан. Кратак разговор без много самоуправљања и демократије, људи из села нам одобрише да своје утакмице као домаћини играмо на игралишту у Чукојевцу. Без уцене, без надокнаде само организација утакмица припада „Јединству“.

Захвалимо се и кренемо, кад нас домаћин заустави. Има један проблем, шта сад. Па ми немамо на једном голу пречку. Шта сада, то морамо да доведемо у исправно стање. Одвојисмо се мало и на ногама паде договор. Замолићемо директора земљорадничке задруге да нам дозволи да одсечемо пречку у њиховој шуми у селу Раваници.

Одлучено, назад за Годачицу, одобрење задруге али сами мора да одсечемо дрво за пречку и превеземо до игралишта у Чукојевцу. Нема превоза. Неколико регистрованих играча одлучи да пречку од сировог храстовог дрвета дужине око 8 метара пренесу до Чукојевца. Десет километара раздаљине, теглимо читаву греду, тешку и сирову. Стотинак метара па одмор, Неколико сати и срећни стигосмо у Чукојевац на игралиште.

И сада операција љушћења коре, непажња скраћивање на дужину 7,32 метра. И све лепо иде. Када то припремисмо да је иста скраћена дође тренутак да наш „мајстор“ није имао добар метар. Подигнемо пречку, пола метра недостаје. Разочарење. И нова одлука, поново мерење, одлучимо да наставимо пречку и доведемо у одређене димензије. Када смо видели како стоји на стativaма, због тежине мало повијена на средини, није било краја нашој срећи. Само да не пукне где је настављена?

И наши домаћини поново нас упозоравају. Водите рачуна ми немамо ни мреже на головима. Они немају мреже а ми новац да их купимо. Владан Вићентијевић сети се свог пријатеља пуковника Шиме Магића, комаданта касарне у Рибници. Нови правац – касарна. Прими га пуковник срдачно као и увек. Саслуша причу, не зна како да нам помогне. Затражисмо маскирне мреже од тенкова, а одговор као из тенка, имате, можда су негде мало рашивене, то решите накако сами. Једва упаковасмо у фићу маскирне мреже, правац Чукојевац, и гле среће довољно велике и целе. Дуго година су те мреже биле окачене на головима игралишта у Чукојевцу. Клуб је пречку у договору са директором задруге отплатио у брању кукуруза на економији задруге. Уз довлачење цакова струготине, успесмо да обележимо терен и ето услова за прву утакмицу.

ПРЕДСЕДНИЦИ ФК „ЈЕДИНСТВО“

Милетић Драгутин Белка, први председник

За првог председника клуба историја је забележила, изабран је Милетић Драгутин - Белка, иначе мештанин и угледан човек у селу. Наиме, Белка је био директор земљорадничке задруге „Јединство“ у Годачици у то време угледне задруге која је окупљала произвођаче из Годачице, Гледића, Дрлупе, Раванице, Лешева...

Председник је окупио своје са посла, Лековић Вуксана и Јовичић Живомира и са још неколико заљубљеника некако кормиларио овим клубом. Имао је низ покушаја да се некако дође до локације и сопственог терена. Нажалост, није успео.

Први с лева - Милетић Драгутин - Белка

Милейшић Драуџин - Белка

Миљковић Миломир - Миле

Лукић Рагомир - Рашо

Бојојевић Срејен

Милешић Периша - Перко

Комајновић Верољуб - Верко

Михаиловић Љубодраг - Љубо

Пешировић Милун - Луница

ТРЕНЕРИ ФК „ЈЕДИНСТВО“

Школа фудбала - младе селекције

Лековић Вуксан Вуле, први тренер екипе

После оснивања клуба, борба на свим фронтовима, играчи, терен, тренер. Све изненада. И данас се сећамо пријатељског разговора да за тренера ангажујемо Лековић Вуксана - Вула, човека који је био интелектуалац и волео фудбал.

Лековић Вуксан - Вуле

Није нам много требало да га једноставно замолимо да буде део сиромашног тима, тима где се само даје а ништа не узима.

Вуксан - Вуле Лековић, рођен је 1934. године у селу Корачник код Тутина. Основну школу је завршио у Тутину, престижну гимназију у Краљеву, а пољопривредни факултет у Земуну.

Прво радно место Лековићу било је у земљорадничкој задрузи „Јединство“ где је био комерцијални директор у Годачици. Ту је провео око пет година. Миран, посвећен, поштујући сваког човека у селу, Вуле је једноставно био омиљен и опште прихваћен. Као да је рођен у Годачици.

Радне обавезе га воде у „Винар“ у Краљеву, па у земљорадничку задругу у Печеногу на место директора, одакле је нарушеног здравља нажалост морао у инвалидску пензију. Озбиљно оболело племенито срце, отказало је послушност 2011. године. Оставио је честиту породицу, супругу која је била професор у Пољопривредној школи у Краљеву, два сина и троје унучади. Међутим, судбина је била немилосрдна према нашем Вулу, 2015. године, од инфаркта у сну је окончао и старији син Александар.

Без пара, понекада и подршке села, клуб се некако сналазио да стручни рад подигне на један оптималан ниво који је захтевао ранг такмичења. Кроз клуб је прошло доста тренера, углавном из сопственог играчког кадра и неколико њих из Краљева.

Свако од доле наведених тренера дао је свој максималан допринос у раду, а они из Краљева и данас причају како су се спријатељили, дружили, уважавали. Понели су из „Јединства“ незаборавне успомене из правог шумадијског села, подно Гледићких планина.

Иначе, тренери су поређани по реду како су радили у клубу. Нажалост, нема података, сем непоузданих сећања и у ком периоду су били тренери у клубу.

Јовичић Живомир - Жика

Бојчевић Срећен

Ђурђевић Слободан - Цабо

Павловић Власимир

Јевђовић Жарко

Милетић Виштомир - Вишо

Пешировић Милун - Луница

Прибаковић Живадин - Жика

Ђорђевић Пешар

Милановић Зоран

Пешић Никола

Милешић Милош - Рус

Вићеншијевић Дражан

Милун Милешић

МИЛЕТИЋ ВИТОМИР - ВИТО

Најдужи играчки стаж и школа фудбала

Милетић Витомир - Вито

Вито, легенда ФК „Јединство“. Рођен 20. августа 1950. године и фудбал активно играо до краја своје 45 године живота у матичном „Јединству“, „Магнохрому“, „Чибуковцу“ и комшијској „Звезди“. Ипак најбоље своје играчке дане дао је „Јединству“.

Екипа школе фудбала на турниру у Конареву освојила прво место

*Стоје: Милешић Вишомир - Вишо, тренер, Вићенђијевић Никола, Милан
Тодоровић, Чурлић Јован, Пејровић Срђан, Милешић Драгољуб
и Живановић Владан.*

*Чуче: Комаћковић Стефан, Јеленић Милоје, Милешић Никола,
Милешић Немања, Појовић Далибор и Тодоровић Иван.*

Они који се сећају како се борио, играо, коју машту и луцидност имао, кажу да је најбољи фудбалер Годачице свих времена.

Све је пробао Вито у фудбалу, играч, фудбалски судија, тренер, руководиоца Школе фудбала.

Од 2011. до 2014. године, препознао је идеју и у Годачици је основао Школу фудбала кроз коју су прошли многи малишани и сада играју у два клуба у селу.

Полазници школе фудбала

ВИЋЕНТИЈЕВИЋ ДРАГАН

Двадесетчетири пенала без промашаја

Вићентијевић Драган

Драган Вићентијевић. Рођен 12. новембра 1974. године своју фудбалску каријеру је почео давне 1996. и то у ФК „Звезда“ из Чукојевца, да би 1998. године, када се поново активирало „Јединство“ вратио у Годачицу. Из „Јединства“ поново одлази у „Звезду“, клуб где је започео каријеру, у „Стубал“, у ФК „Згодачицу“ па поново у „Јединство“ где и данас активно игра.

Само за „Јединство“ одиграо је 350 утакмица, постигао 30 голова. Имао је храбрости, када се одлучивала или ломила утакмица, да преузме велику одговорност код извођења пенала. Извео је 24 пенала и исто толико постигао голова са беле тачке. Ниједном није промашио гол.

Три године је водио млађе селекције клуба као тренер и стварао базу у селу за први тим.

ГОДАЧИЦА И КЛУБ РАСАДНИК ФУДБАЛСКИХ СУДИЈА

Ретко који клуб и село може да се похвали чињеницама које су везане за квалитет и квантитет када су у питању фудбалске судије које су потекле из редова играча клуба и села. Заиста, тако мало село и клуб да ли су двојицу судија који су судили утакмице екс Југославије са чиме се не могу похвалити ни многи градови.

Каријера за понос

Највише домете, како он обично каже у многобројним интервјуима „од Годачице до Европе“ је постигао Владан Вићентијевић. Био је све у судијској организацији, председник Судијске организације Србије у свим Комисијама за унапређење суђења, водио разне школе за судије, држао многа предавања и усавршавао судијски кадар. Био је ангажован као професор на УЕФА Школи за највиша тренерска звања 7 година. Оставио трагове своје стручне речи у Црној Гори, Републици Српској, држао школу за републичке судије у Бечу.

Ипак, у нешто што је сам врх струке, Вићентијевић је оставио у својих 19 стручних књига, једну монографију „40 година судија Крајева“ на десетине стручних прилога и публикација

Богату и садржајну биографију овог харизматичног свестраног човека: радне обавезе, фудбал, суђење, контрола суђења, издавачка делатност, друштвени и политички рад и др, остало је записано као светао пример генерацијама. Годачица и Крајево су препознатљиви по њему и његовом делу.

Породичан и остварен човек, понос села и ако живи у Крајеву, много помаже изградњу инфраструктуре, путеве, водовод, телефони, улична расвета...

*Владан Вићентијевић, бивши
интернационални судија*

Очевим стопама

Горан Вићентијевић, савезни инструктор, бивши савезни судија кренуо је очевим стопама. Достигао је све лествице у суђењу од најнижег ранга до Прве лиге Југославије. По зваршетку судијске каријере он се посветио стручном раду у Граду Краљеву, Рашком округу, Фудбалском савезу региона Западна Србија и Фудбалском савезу Србије. Био је председник Стручно струковне организације Фудбалског савеза Рашког округа и дугогодишњи председник Комисије за унапређење суђења те организације Западне Србије.

Завршио је Високу пословну школу у Београду. А ради у Безбедоносно информативној агенцији Владе Републике Србије.

Горан Вићентијевић, савезни судија Прве лиге

Милош Милетић - Рус

Један од оних који је доста обећавао. Млад почео, из добре породице, интелектуалац, ради у „Рома“ Београд, имао ветар у леђа. Брзо се квалитетом доказао на нижим степенима такмичења и експресно се нашао на Зонској лиги. Нажалост Руса и организације поред талента који је неоспорно имао, поштења и посвећености која је могла да буде на вишем нивоу, имао је и понеку ману.

*Милош Милетић - Рус,
Републички судија*

Наиме, корпулентан младић људина, стас, генетика је учинила своје да је сишао са листе врло брзо јер је на свим семинарима „тешко, са напором“ истравао норме и када су ветрови дували у леђа а не груди.

По престанку суђења, постао је делегат на зони и члан фудбалских органа Града и Рашког округа, и са неколико пријатеља активно је укључен у рад „Јединства“ где је играо фудбал и понекада водио екипу као тренер.

Остале судије из клуба

Још петорицу судија изнедрио је клуб. Неке је омела и играчка каријера. Тешко на два фронта, играње и суђење. Али су и они оставили трага са пиштаљком без неких виших листа.

1. Владан Вићентијевић, интернационални судија
2. Горан Вићентијевић, савезни судија
3. Милош Милетић, републички судија
4. Војислав Милетић, републички судија
5. Слободан Ђурђевић, судија
6. Витомир Милетић, судија
7. Јовић Бранко, судија
8. Милун Петровић, судија и
9. Живадин Ковачевић, судија

ФУНКЦИЈЕ ЧЛАНОВА КЛУБА

Чланови клуба нису били активни само у својој средини. Њихов рад је био запажен па су бирани у разне органе фудбалске и судијске организације Града, округа, региона и Фудбалског савеза Србије.

Наиме, Владан Вићентијевић је био готово на свим функцијама које су постојале: преко 30 година генерални секретар Међуопштинског фудбалског савеза и Рашког округа, члан Извршног одбора првог сазива Фудбалског савеза региона Западне Србије, члан разних фудбалских и судијских органа Фудбалског савеза Србије. Свакако, најважнија је председник судијске организације Фудбалског савеза Србије, председник судијске организације Фудбалског савеза Рашког округа, члан свих Комисија за унапређење суђења од Града до републичког нивоа.

Периша - Перко Милетић у два мандата је био члан Извршног одбора, а Верко Коматовић у једном мандату, Фудбалског савеза Рашког округа.

Свој допринос у раду дао је и Горан Вићентијевић, обављајући дужност председника судијске организације Рашког округа и председник Комисије за унапређење суђења округа судијске организације Фудбалског савеза региона Западне Србије и члана Комисије за унапређење суђења судијске организације Србије.

У Извршном одбору и Скупштини Града и Рашког округа је у више мандата био Љубиша - Љубе Милетић.

На крају, у задњем мандату, члан Извршног одбора Фудбалског савеза Града је свежа крв, Милун Петровић - Луница и Милош Милетић - Рус и у неким другим органима Фудбалског савеза и судијске организације Рашког округа и Града Краљева.

НЕМА ЗИМЕ ЗА ЈЕДИНСТВО ДОКЛЕ ИМА ОВАКВЕ ДОБРОЧИНИТЕЉЕ

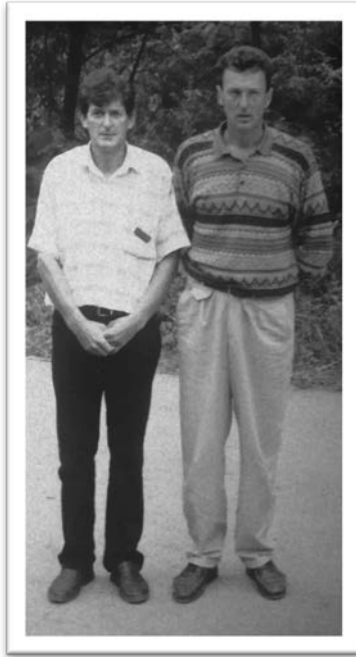
За ових педесет година постојања клуба било је много добротинитеља и донатора на разне начине, а пре свега пажњу заслужују они који су несебично помагали изградњу инфраструктуре клуба.

У првом реду тог ешалона донатора су наши људи који су из села али и свој радни век проводе у печалби и иностранству, али су наше горе лист. Физички вани, са срцем у Годачици.

Кренимо од председника који су водили клубове: Милетић Периша - Перко, Михаиловић Љубодраг - Љубо, Коматовић Верољуб - Верко, Петровић Милун - Луница. Њихова звања су била радна а не почасна. Све их је коштало по сопственом цепу. Људи који су давали а не узимали, волели су своје село, своје „Јединство“, волели су ту децу и фудбал. Заиста, много су уложили у инфраструктуру клуба учествујући лично својим средствима у свим акцијама у родном селу и изградњи фудбалског игралишта.

Поред поменутих, има оних које није интересовала функција, хтели су и помагали позамашним свотама новца: Милетић Милош, лимарски радови, Спасојевић Зоран - Сврака, разни неимарски и грађевинки радови на бетонажи потпорног зида и свлационици, трговина „Недељковић“, Симовић Зоран, власник ДУГА КОЛОР, Јевтовић Томислав, власник фирме Томо ПЕЛЕТ.

Периша Милетић и Драгослав Милетић Драго се као одборник Скупштине општине увек борио да помогне клуб, у време посматрања локације новог терена и огромног брда које је скинуто. Нимало није била лака одлука. Одлука будућности сеоског клуба и фудбала. Визионарство. Браво.

Периша Милетић - Перко и Драгослав Милетић - Драго

Има ту још много заслужних људи чија добра дела не можемо и нећемо заборавити: Радован Пешић, Недељковић Славко, Веселиновић Миро, Милановић Богосав, Стефановић Небојша, Секулић Предраг, Мицић Андро, Виријевић Владимир, Симовић Душан.

Осврнули смо се на људе код којих је патриотизам и родна грудa увек ту. Љубав према родом крају и фудбалском клубу никад није мањкала и ако су неки од њих у „туђини“ хиљадама километара удаљени, што би Бајага рекао „*моји су другови бисери расути по целом свету*“. Ти наши бисери увек су ту да помогну сваку акцију како би наш клуб и село напредовало и да помажу и побољшавају услове и инфраструктуру у клубу.

Месна заједница Годачица, без средстава, са подршком и скромном помоћи дала је свој допринос. Истичемо нашег пријатеља Милетић Драгослава - Кесу. Његова „кеса“ није увек била пуна, али срце јесте да се акције подрже. Ту је и Милетић Раде - Кодовац који увек пуну подршку из месне заједнице и помагао фудбалски клуб.

Извињавамо се „армији“ других који су својим прилозима помагали па макар они били мали. Неки поклони мали, за нас су велики и за поштовање.

Терен носи име једног од добротинитеља „*Драјослав Милешић-Драјо*“

ВЕРНИ НАВИЈАЧИ

Клуб велики или мали, сваки има неке фанатике навијаче који су ту негде око клуба поред уздужне или попречне линије. Они су на свакој утакмици, радују се сваком лепом потезу, мајсторији играча на терену и голу своје екипе.

У току свог постојања „Јединство“ и није имало неке отуђене навијаче. Имало је фанатика који нису пропустили утакмицу. Нема љубитеља фудбала у Годачици да не зна за страствене навијаче: Рашу Лукић, Радисава Ивановић - Џеву, Милоја Радосављевић - Петља, Радисава Јовића - Ђурета, Јовић Манојла - Гајза, Велимира Мијаиловић - Кудровац. Они се не сећају да су пропустили неку утакмицу у Годачици, а богами и на страни. И данас је тако од оних који су живи. Када није обезбеђен превоз, а тога је било често „прошетају“ до терена у селу, а не ретко и суседних села да би бодрили своје љубимце.

Прослава шишћуле

Интересантне су биле реакције у Љубовој кафани и стручни коментари нашег „Гајза“. Све снимљено као на сценеру. Падну и стручне критике играча, тренера али се веома брзо утишају када сигне „пива“ за сто. Прво, друго... пиво, може и љута ракија, и утакмица се заборави.

Манојло Јовић - Гајзо

Велимир Мијаиловић - Кудровац

*Вишомир Милешић, Љубиша Милешић, Милан Марић,...,
Милорад Лукић и Слободан Ђурђевић*

*Један транзистор - њуно срце
Радио пренос утакмице квалификација за Прву лигу
ФК „Слоја“ Краљево - ФК „Црвенка“ Црвенка*

ПРЕКИД У ТАКМИЧЕЊУ

Празне странице у историји клуба

Најтежи тренутак у постојању клуба, прекид у такмичењу. Због тешке финансијске ситуације у селу, а и због српског посла и **неких објективних тешкоћа, клуб је остао сам. Од њега остало** само име да се помиње, као и због неких међуљудских односа које је данас тешко објаснити. Оно што је чињеница, ФК „Јединство“ се у времену од такмичарске 1987/99 па до 1997/98 није такмичио у редовном такмичењу.

Било је то време беспарице и неких међуљудских односа тако да је клуб запао у тешку ситуацију. Остао сам да се брине о себи јер су све тежи услови живота са малим издацима државе и донације а успут и намаштини која је завладала у издвајању за спорт и фудбал посебно. Све је мање донатора, чак и без спонзора у селу клуб је морао да одустане од такмичења. Растурио се читав тим и престале све активности око клуба.

Читава једна генерација младих из Годачице потражили су удомљење у околним клубовима.

Тешка времена. Неповратила се никада.

Међутим, долазе боља времена. Иницијатива да се клуб обнови уз помоћ спонзора и донатора из Годачице и Раванице. Паде одлука и клуб се поново региструје код Агенције за привредне субјекте, 25. маја 1998. године. Окупљају се неки озбиљни људи, домаћини и приватници и купише земљиште за терен поред Црне реке у Старом селу поново поче да окупља омладину и да побољшава инфраструктуру. Ту пре свега мислимо на Верка Коматовића, столара из Раванице, Перише - Перка Милетића, привредника из Годачице и Љубодрага - Љуба Михаиловића из Годачице.

Ново такмичење, нова свежа крв и жеља за доказивањем, „Јединство“ постаје озбиљан клуб и бележи веома добре, најбоље такмичарске резултате од оснивања и неколико година се такмичи у Окружној лиги Фудбалског савеза Рашког округа.

САСТАВИ ЕКИПА

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

Прва екипа која је зайочела шакамичење 1969.

*Своје: Тренер Лековић Вуксан - Вуле, Владан Вићенђијевић, капићен,
Јеремић Момчило, Јеремић Томислав, Јован Брђанин,
Милејић Вићомир - Вићо, Појовић Аранђел - Фрањо,
Павловић Власими́р - Власи́о
(за сваки случај са сајом на руци да не појреши судија),*

*Чуче: Ђировић Милован - Ђиро, Пејировић Миломир - Јербовац,
Ђурђевић Слободан - Цабо и Милејић Љубиша - Љубе*

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

Први с лева - Милејић Драѓуџин Белка

*Своје: Милејић Драѓуџин - Белка, председник, Чурлић Милован, Сићанушић Милосав, Трифунувић Обрад, Ћировић Милован, Милејић Вићомир, Шекуларац Милорад, тренери: Лековић Вуксан - Вуле и Јовичић Живомир - Жика.
Чуче: Вићенџијевић Владан, Јеремић Драгослав, Милејић Слободан, Милејић Љубиша, Павловић Власџимир, Пејровић Миломир - Јербовац*

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

Своје: Лукић Душан - Дућа, Ђировић Милисав, Трифуновић Обрад, Ђировић Милован, Павловић Власимир, Милејић Љубиша, Пејировић Миломир, Милејић Драјиша - Белче, тренери Лековић Вуксан и Јовичић Живомир.

Чуче: Шекуларац Милорад, Милејић Вишомир, Вићенџијевић Владан, Чурлић Милован, Сићанушић Милисав, Марић Милан - Марињо.

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

Своје: Тијанић Зоран, Драгиша Милејић, судија утакмице Пејровић Зоран, Милејић Вишомир, Павловић Власимир, Јовичић Бранко, Тијанић Милан и Марковић Миладин.

Чуче: Чурлић Милован, Савковић Верољуб, Милејић Љубиша, Живановић Живомир, Гуцулић Зоран и Ћусић Милашин.

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

*Своје: Тренер Ђурђевић Слободан - Цабо, Павловић Власимир,
Трифунковић Обрад, Станчић Милан, Милејић Вићомир, Живановић
Живомир, Алексић Мирко, Нешовић Велисав, Лукић Душан - Дућа*

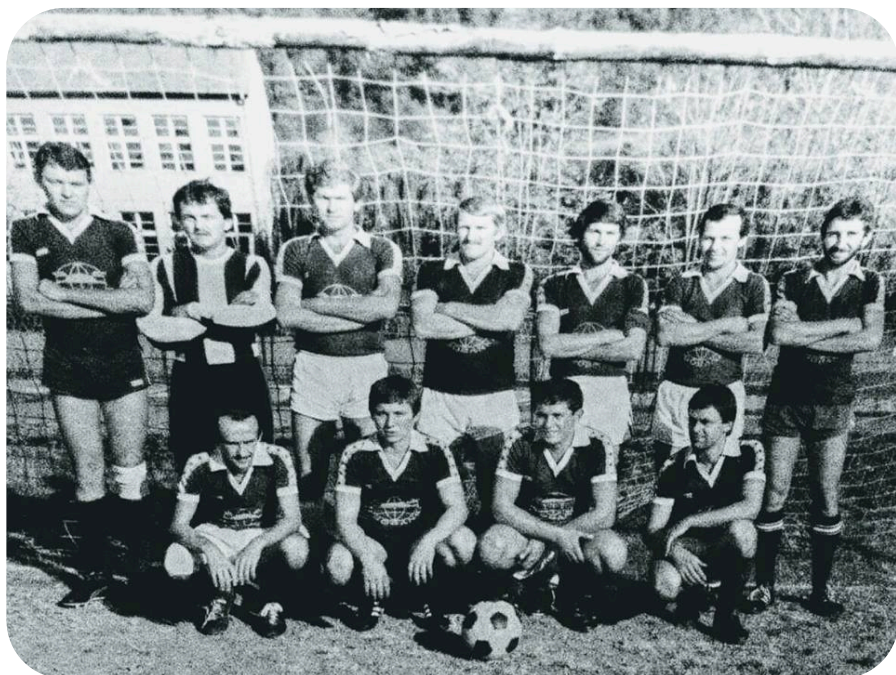
*Чуче: Милејић Драгиша - Белче, Јовичић Бранко, Живановић Милуџин,
Машовић Радован - Паџак и Симовић Милан.*

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

Својоје: Милешић Периша, Радојичић Зоран, Стевановић Бранко, Стјарчевић Иван, Пејковић Милан, Вићенђијевић Драјан, Пејковић Ненад.

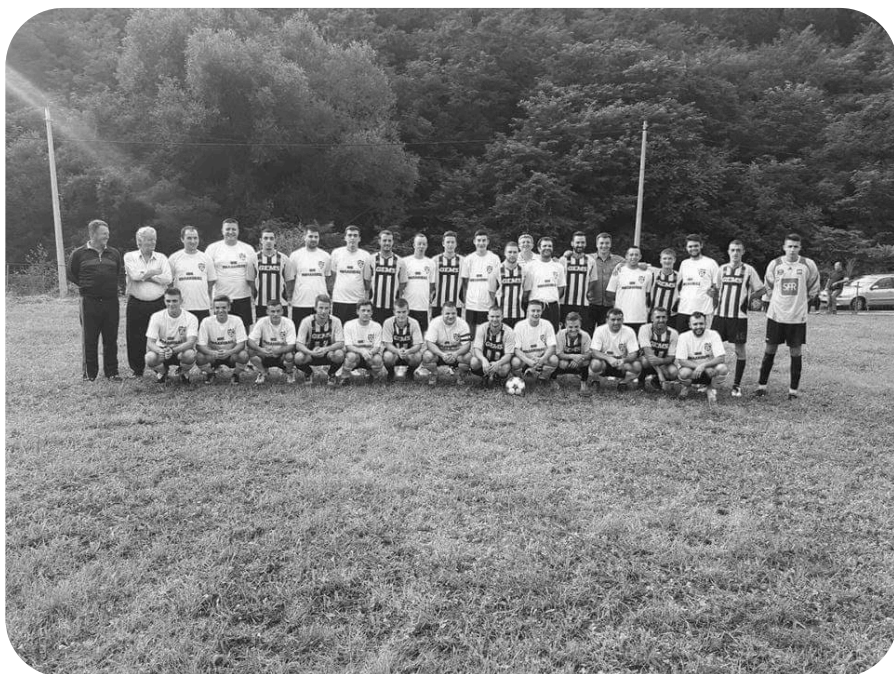
Чуче: Гвозденовић Гвозден, Ђусић Аксеније, Вирејевић Радисав, Павловић Владан, Милешић Славиша, Ђосовић Слободан

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

*Своје: Комаџовић Радисав, Пејровић Зоран - Фаца, Блајојевић Мирољуб,
Јовичић Бранко, Павловић Власџимир, Милејић Драјиша - Белче,
Савковић Верољуб.*

*Чуче: Милејић Љубиша, Филиповић Владица,
Појовић Дане, Милејић Мирољуб.*

*Премијерна утакмица на оснивању новој клуба
ФК „МИЛАКОВАЦ“ - ФК „ЈЕДИНСТВО“*

*За премијерну прву утакмицу после оснивања клуба увек се, по правилу
позивају велики пријатељи. Тако је било и са ФК „Милаковац“.*

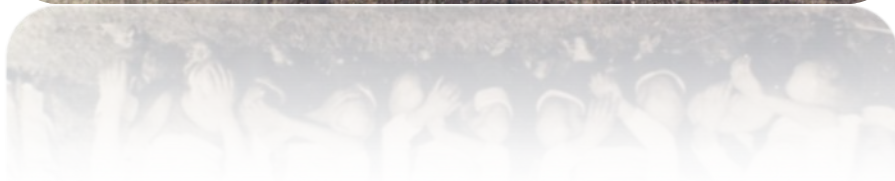
*Прва утакмица у историји клуба. Пријатељство зайочешо преко
председника клуба Зорана Негељковића који је за „Јединство“ играо 15
година из другарства и пријатељства и постао омиљен међу навијачима и
колегама. Треба најоменути да је Зоран Негељковић и на друге
начине имао клуб.*

ФК „ЈЕДИНСТВО“, шаљкмчарска 2018/19

Сћоје: Милећић Милош, шренер, Миленковић Милош, Михаиловић Марко, Мијаиловић Милан, Мијаиловић Дарко, Пећровић Дејан, Маћковић Здравко, Ђорђевић Марко и Пећровић Милун, шредседник.

Чуче: Пановић Никола, Појовић Филић, Пећровић Срђан, Вирејевић Алекса, Ђурић Димитрије и Комаћковић Иван

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

*Екипа која је одиграла прву утакмицу на италијанцу преко врата школе
(Васкрс 1973)*

*Своје: Тренер Јовичић Живомир, Павловић Власимир, Анђелковић
Љубодраг - Чоки, Трифуновић Обрад, Савковић Верољуб, Милешић Љубиша,
Чурлић Милован.*

*Своје: Милешић Слободан, Обрадовић Милосав, Максимовић Мирослав,
Милошевић Драган, Јеремић Драгослав.*

Априла 1972. Уџаковица КУП-а СФРЈ „ЈЕДИНСТВО“ - Гарнизона ЈНА

*Екипа „Јединства“ наступила у саставу:
(Најомена имена нису набројана по редоследу на слици)*

*Лукић Душан - Дућа, Ђировић Милисав, Трифуновић Обрад, Вићенђијевић
Владан, Ђировић Милован, Павловић Власимир, Милејић Љубиша,
Пејровић Миломир, Милејић Драгиша - Белче, тренери Лековић Вуксан и
Јовичић Живомир. Шекуларац Милорад, Милејић Виштомир, Чурлић
Милован, Сјанушић Милисав, Марић Милан - Марињо.*

Априла 1972. Уџаkмица КУП-а СФРЈ „ЈЕДИНСТВО“ - Гарнизона ЈНА

(сасџав екиџе)

*Сџоје: Тренер Лековић Вуксан - Вуле, Владан Вићенџијевић, каџиџен,
Јеремић Момчило, Јеремић Томислав, Јован Брђанин, Милеџић Виџомир -
Виџо, Поџовић Аранђел - Фрањо, Павловић Власџимир-Власџо.*

*Чуче: Ђировић Милован - Ђиро, Пеџировић Миломир - Јербовац,
Ђурђевић Слободан - Цабо и Милеџић Љубиша - Љубе*

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

*Своје: Комаџовић Радисав, Пеџровић Зоран - Фаца, Блаџевић Миролуб,
Јовичић Бранко, Павловић Власџимир, Милеџић Драџиша - Белче,
Савковић Веролуб.*

*Чуче: Милеџић Љубиша, Филиџовић Владимир, Појовић Дане,
Милеџић Миролуб.*

*ФК „ЈЕДИНСТВО“ шакмичарска 2017/18 у гостима победил
ФК „КРАЉЕВО ХАЈДУК“ 3:2*

*Михаиловић Марко, Милејић Војислав, Бојојевић Драгомир, Мијаиловић
Дарко, Дреноваковић Стефан, Машиновић Здравко, Миленковић Милош,
Пешировић Срђан, Ђурић Димирије, Александар Пешировић - Саша, и
Виријевић Алекса.*

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

Своје: Благојевић Миролуб, Милејић Виџомир, Живановић Милујин, Симовић Драјан, Мајновић Драјан, Мајновић Радован, Јевтовић Жарко.

Чуче: Пејровић Миленко, Јевтић Небојша, Милејић Љубиша, Милејић Драјиша - Белче и Јовић Зоран.

*ФК „ЈЕДИНСТВО“ шакмичарска 2014/15 у јосшима победиле
ФК „МАГНОХРОМ“ 3:0*

*Сшое: Вирјевић Лазар дечак, Пешић Никола, јомоћни шренер, Милешић
Милош, Бојојевић Дејан, Дреноваковић Сшефан, Пејровић Саша и
Михиловић Марко.*

*Чуче: Пејровић Саша, Пејровић Александар, Миленковић Милош,
Недељковић Зоран, Вирјевић Алекса, Ђосовић Марко и Машовић Здравко.*

ФК „ЈЕДИНСТВО“ - ФК „ВРЊЦИ“ у шакачарска 2013/14

Своје: Милешић Милош, Пешић Никола, Мијаиловић Славиша, Мешиновић Здравко, Михаиловић Марко, Дреноваковић Стефан, Бојојевић Дејан, Пешировић Саша, Ивановић Живадин и Миладиновић Миодраг, тренер

Чуче: Јовић Милан, Марсенић Стефан, Пешировић Александар, Појовић Филип, Миленковић Милош, Недељковић Зоран, Виријевић Алекса, Пешировић Дејан и Мишировић Горан

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

Категорија: „Полеши“ Рашина - „Јединство“ Годачица 1:3

*Својоје: Срећен Бојојевић, тренер, Милешић Милош, Вељковић Иван,
Пејровић Милан, Ивановић Радисав, Михаиловић М Марко,
Пејровић Ненад и Милешић Милун, тренер*

*Чуче: Савковић Никола, Милешић Ђорђе, Михаиловић Марко,
Гвозденовић Немања, Бојојевић Дејан, Ивановић Живадин,
Пејровић Пејтар и Милешић Ђорђе.*

ФК „ЈЕДИНСТВО“ (Годачица) - ФК „Јединство“ (Драгосињици) 1:1

Пријатељска утакмица ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица - ФК „Слоја“ Краљево

У саставу домаће екије између осталих наступили:

*Пејровић Срђан, Вићенџијевић Драган, Милетић Дејан, Сјарчевић Иван,
Јеленић Далибор, Јевђовић Горан, Пејковић Милан, Сјевановић Бранко,
Виријевић Радисав и Ћусић Ацо.*

ФК „ЈЕДИНСТВО“ Годачица

*Своје: Вићенџијевић Драган, Виријевић Радисав, Пејровић Ненад,
Мајковић Жарко, Сјарчевић Иван, Ђосовић Горан, Костијадиновић Ненад,
Милешић Милан.*

*Чуче: Московљевић Милан, Симовић Милан, Вићенџијевић Миломир,
Гвозденовић Гвозден, Пејковић Саша, Пејковић Милан, Симовић Зоран,
Павловић Владан, Пејровић Милун, Сјарчевић Горан.*

Сасвим најрег: Симовић Владимир и Симовић Душан

ФК „ЗГОДАЧИЦА” Годачица

*Своје: Милејић Драгиша, Мисирлић Драгољуб, Милејић Милашин,
Марковић Александар, Шљивић Марко, Милејић Горан.*

*Чуче: Сиљасојевић Саша, Јевђовић Горан, Ајтер Бобан, Филиповић Дејан,
Миленковић Марко.*

*Ушакица када је откриван сџоменик њалим Борцима у свим расџовима,
7. јула 1982. године*

ПРАВИ „БАЛКАН ЕКСПРЕС“, ВОЗИ „МИШКО“

Превоз на утакмице, шта то беше за младе људе. Одмах по оснивању клуб је имао „разноврстан возни парк“. Ову фићу Владана Вићентијевића, и када затреба и један стари камион земљорадничке задруге који је служио за превоз дрва и друге потребе економије. То је било све. Није тада имало много возила а у то време није још био ни асфалтиран пут Годачица - Чукојевац.

Само они који су томе чину присуствовали знају које су то муке.

Одавно завршио на неком ошљаду - хвала му на услузи

Једном приликом цела екипа у фићи, чак 9 играча. Ако путујемо у суседна села, фићу неко врати да доведе остале званичнике клуба.

И тако, „сендвич“ од 9 играча некако се и спакује у фићу и крене макадамом на утакмицу у Витановац. Стигнемо некако на одредиште. Требало је видети чуђење домаћина када су играчи почели да излазе први, други..... девети. Људи се хватају за главу и не верују својим очима.

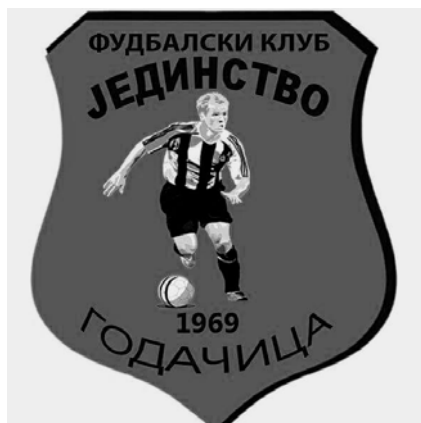
Играчи, и они се хватају али за ребра, рамена, растежу се, траје рехабилитација. За данашње појмове је призор невероватан.

„Балкан експрес“ имао је још један задатак. Из стругаре Радоша Ђоковића из Витановца треба превести неколико џакова са безбедним по здравље материјалом за обележавање терена - струготином. Понекада понестане струготине па назад. А када мајстори за неколико минута обележе терен, линије изгледају кривудава и служе само за оријентацију.

СРПСКА ПОСЛА - ЈЕДНО СЕЛО ДВА КЛУБА

Ретка ситуација и за већа насељена места на територији Града Краљева, Годачица има два клуба у редовном такмичењу. Наиме, као што то обично бива „сто људи, исто толико ђуди“. Негде, 14.07.2004. године, дође до расправе око статуса „Јединства“, локације игралишта и центра села са установама, и једна група фудбалских радника оснује нов клуб а име му дадоше по историјским подацима како се некада давно звало село - наста Фудбалски клуб „ЗГОДАЧИЦА“.

Такмииче се у најнижем рангу, развијају другарство и пријатељство, играју своје утакмице на терену који је под закупом у самом центру села. ФК „ЈЕДИНСТВО“ оста на свом терену.

Грбови клубова

*Фудбалски клуб „Зіодачица“ - Годачица
Меморијални турнир „Владан Живановић 2000 - 2018.*

*Своје: Милешић Драгиша, Марковић Борко, Мисирлић Маринко,
Павловић Милош, Мариновић Душан, Милешић Милашин, Вошићинић Душан
и Гвозденовић Александар.*

*Чуче: Ђировић Лазар, Милешић Драгољуб, Тодоровић Милан,
Јевшовић Нешко, и Гвозденовић Марко.*

Новине су забележиле:

„Јединство“ боље од „Згодачице“

У дербију општинске лиге група „Морава“, ФК „Јединство“ - ФК „Згодачица“ 2:1. Две екипе из Годачице су одиграле веома динамичну и добру утакмицу. „Гости“ су дошли први до вођства, искористили несмотреност после прекида и материјализовали прву и једину шансу у првом полувремену. Од тог тренутка су домаћини још одлучније кренули ка голу „гостију“ не би ли изједначили.

Терен ФК „Згодачице“ у центру села

ПОЛИТИКА И ФУДБАЛ

(Владан Вићентијевић)

Случај први:

Политика и фудбал ни у малом сеоском клубу нису могли одвојено. Наиме, давне 1971. године у селу је после одласка Радомира Матовића, директора осмогодишње школе требало изабрати новог директора. Био сам тада председник омладине у селу и члан комунистичке партије са са 19 година живота. Био актер доношења одлука на разним нивоима.

И поче кампања, притисци, уцене од стране утицајних људи у селу, пре свега директора задруге Драгутина Милетића - Белке, уједно и председника клуба у то време. На састанку затражише, наредише да мора да гласамо за Перку Јовичић учитељицу која има неколико година пред пензију ради плате и просека. Одмах сам категорички одбио то. Тражио сам да кандидат буде Сретен Богојевић, наставник без посла из Годачице и тренер нашег клуба. Гласачка машина учини своје, изабраше шта су хтели а мене и још тројицу младих људи искључише из партијске организације

Прве наредне недеље на игралишту у строгом центру преко пута школе играли смо утакмицу. Био сам капитен и у саставу тима. Почне утакмица, у терен уђе председник клуба, узме лопту, а имали смо само једну и каже *„ако хоћеш да играш овај мора да изађе и покаже руком на мене“*. Гледам и не верујем својим очима. Та агонија траје богами десетак минута, моји саиграчи и другови ме не гледају у очи, нико да ме заштити. Та чињеница остави дубок траг. Спасила ме могућег инцидента. Приђе ми мој колега судија утакмице и рече *„Влаго морам да прекинем утакмицу“*. Рекох, сачека да изађем а ти настави да судиш.

Изађем са терена, под једним орахом, јер нисмо имали свлационице у фићи сам се скинуо. Скинем дрес, предам клубу. Интересантно, неко је забележио тај детаљ, на томе му велико хвала. Клуб и центар села сам заобилазио када сам год могао.

Жао ми је да нисам схватио поруку својих другара и саиграча, и што ми се нешто слично десило и након 40 година али у својој матичној организацији.

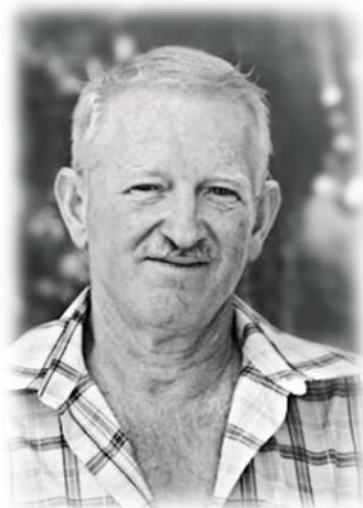
Случај други:

Био сам члан делегације Судијске организације Фудбалског савеза региона Западна Србија. Поново стара прича, морате да гласате за овог кандидата. Не волим када нешто морам и стојим иза своје процене када се опредељујем на Изборној Скупштини, две на два различита места ова друга и ако нелегална одржана у кафићу и проглашена легалном.

Неколико дана после тога, ново изненађење. Да ме моја стручна организација избацује са свих листа посматрача и судијске и фудбалске организације. Тешки тренуци када те напусте твоји али часно и принципијелно сам поступио. Наравно, поново платих цех политици у спорту.

КАКАВ БЕК, СТРАШАН БЕК ЗУЈА

Јовичић Бранко Зуја

Била су четири најбоља лева бека у најлепшој споредној ствари на свету. Како се Зуја сам шалио, ми смо најбољи на свету била је констатација нашег Зује.

Бранко Јовичић, ништа вам неби значило, тек када чујете Зуја, све вам је јасно. Рођен у Годачици у честитој породици чији отац Млађо је био међу првим хармоникашима у селу. Био је одборник у Скупштини Града Краљева а свој радни век је провео у земљорадничкој задрузи у Годачици и предузећу Woodstok trade Годачица.

Као поштен, тих, боем и друг, препознатљив је наш Зуја.

Волео је Зуја фудбал више од свега, део живота му је поклонио. Имао је препознатљив стил, за разлику ван терена, на терену бескомпромисан, оштар, хитар. Његове као снјапером упућене лопте са леве стране, често и тачно на главу саиграча у противничком казненом простору. Таква игра красила га је на теренима где је играо. За њега је било исто играти код куће или на страни.

Био је изразити левак, десна нога служила је као поштапалица када је играо.

ТРИ БРАТА У ТИМУ А МАЈКА ЕКОНОМ

После оснивања клуба друштво око клуба и све сами пријатељи између себе донели су једну веома корисну и разумну одлуку. Определили смо се на сопствене кадрове, ту из села, околине. Створили смо фудбалски тим од пријатеља и другова.

За нас је најважније било да учествујемо. Да се дружимо. Резултат је био у другом плану. Често смо били као нека врећа за пуњење. Примали смо у почетку и по више голова на утакмици. Наши противници су са нестрпљењем очекивали сусрете са нама и упишу бодове а и поправе гол разлику. Никако им није било јасно како та „дружина“ из Годачице и после пораза остају весели, међусобно су се уважавали, а када се заврши утакмица, иде се даље.

Посебна занимљивост

Једна интересантна занимљивост дуго година у клубу. Наиме у истом тиму играла су три рођена брата Милетић, Витомир, Љубиша и Драгиша.

Најмлађи брат, изванредан играч и човек, **Драгиша - Белче Милетић**, аутомеханичар, радио у Аутотранспорту а касније у Сервису Осигурања Дунава на техничким прегледима, стандардан члан екипе, дивних људских особина. Веома користан играч, једноставних решења, великог пожртвовања. Увек уважен од саиграча на терену и ван њега.

У једном тренутку разишао се са политиком „Јединства“ око довођења легије странаца да играју за тај клуб и основао нов фудбалски клуб „Згодачица“ који се редовно такмичи у лигама Фудбалског савеза Града Краљева.

На жалост многих пријатеља, судбина се поиграла са нашим Гилом. Изненада је преминуо 13.02.2017. године. Ненадокнадив губитак за клуб, породицу и његове многобројне пријатеље.

Био је најбољи стрелац екипе 1981/82 године.

Драгиша, Љубиша и Вишомир Милетић

Најстарији **Витомир Вито - Милетић**, завршио вишу металску школу и дуго био пословођа у ФЕТП капитен екипе, једно време судио утакмице, касније се посветио тренерском позиву а неколико година и држао Школу за младе играче у Годачици и на тај начин окупио велики број деце и створио нову базу играча из сопственог села. Људина, зналац са лоптом, све пробао у фудбалу, боем и друг до бола.

Радио је у ФЕТП у Магнохрому а данас често уз пивце крчка пензију са другарима у краљевачким кафаницама.

Средњи брат **Љубиша - Љубе Милетић**, машински техничар, са дугом играчком и административном каријером у клубу. Наиме и док је активно играо, бавио се и администрацијом клуба, префињени техничар и веома омиљен и дан данас код свих људи. Љубе, је један од оних људи који је пленио искреношћу, топлином и посвећеношћу.

Био је душа клуба и дугогодишњи секретар. И не треба незаписати, жива архива клуба. Све прецизно забележено у глави овог човека од поверења. Његова памћења и помоћ су немерљива ако ова монографија угледа светло дана. Љубиша је радни век завршио у ФЕТП Магнохрома у Краљеву као шеф сервиса.. Данас пензионер у свом дому у Годачици.

Мајка Лала економ

Четврти члан ове екипе из исте куће била је наша мајка Лала, и мајка ових тројице делија. Она је гледала утакмице, преживљавала поразе и била наша десна рука за опрему. Била је „машина за прање дресова“, сушење и пеглање. Чим се заврши утакмица вредне руке браће Милетића или неког другог, убаце опрему и правац дом Милетића. Често је наша мајка Лала говорила „**опет ја, штаћете када вам ја умрем**“. Када је нешто била спречена, опрема се селила на процесуирање код друге мајке Мирославе Вићентијевић. Из шале играчи су их звали економи.

МАРКО МИХАИЛОВИЋ

Преко двадесет година у клубу

Има она стара народна „ивер не пада далеко од кладе“. Ова изрека у потпуности одговара капитену садашње генерације играча Марку Михаиловићу, рођеном 06.09.1989. године. Мали Марко, како смо га звали, син је Љуба Михаиловића који је дуго алфа и омега клуба и у његовом рсторану од своје седме године, био је привезак екипе и омиљено дете које је заволело фудбал. Ту је постао најмлађи члан у својој 7 години живота и остао преко двадесет година.

Марко Михаиловић

Фудбал је део живота, свакодневница, лепо васпитан, посвећен, марљив, Марко је једноставно постао препознатљив и цењен међу колегама и предводник је ове генерације.

Марко Михаиловић је у најбољим годинама и клуб од њега тек очекује још боље играчке и организаторске резултате.

ЗАНИМЉИВОСТИ

ПЕТ ПРЕДСЕДНИКА ПЕТ СИНОВА ИГРАЧА

Да ивер не пада далеко од кладе, показује једна мала занимљивост. Пет председника имала су синове фудбалере: Лукић Радомир Рашо сина Душана, Периша Милетић сина Милана, Верко Коматовић сина Ивана, Михаиловић Љубодраг сина Марка и Милун Петровић сина Александра.

Добри момци, солидни играчи, васпитана деца су веома дисциплиновано извршавали задатке пре, за време и после утакмице. Били су редовни на тренинзима, у саставима екипа и завршавали многе текуће послове у клубу. Није било привилегија, напротив само су трпели оптерећење што су им очеви били председници клуба у одређено време. И данас су активно укључени у рад клуба.

ДУГИНЕ БОЈЕ ЗОРАНА СИМОВИЋА

Зорану Симовићу, власнику Дуге колор не треба реклама. Он је успешан привредник у Краљеву, поникао у Годачици и пупчаном врпцом је везан за село и клуб. Велики патриота, љубитељ фудбала се никада није одрекао своје родне груде на падинама засеока Старо село а његов однос и љубав према селу доказује на разне начине.

Ретко ко може да се похвали потезима у фирми у којој је власник. Зоран је омогућио егзистенцију својим Годачичанима из родног краја. Преко 30 радника из Годачице и околине ради у фирми Дуга колор. Камо среће да има још таквих као што је наш Зоран. О томе говоре дела која су стоје иза њега.

Помагао је Зоран, село, појединце, није заборавио ни своје „Јединство“ када је могао. Био је донатор изградње инфраструктуралних објеката, свлачионице и поклањао спортску опрему. Хвала Зорану Симовићу.

Једно од складишта ДУГЕ КОЛОР Краљево

НЕМЕРЉИВА „МАЈСТОРИЈА ЗА СВЕ“ - ЗОРАН СПАСОЈЕВИЋ

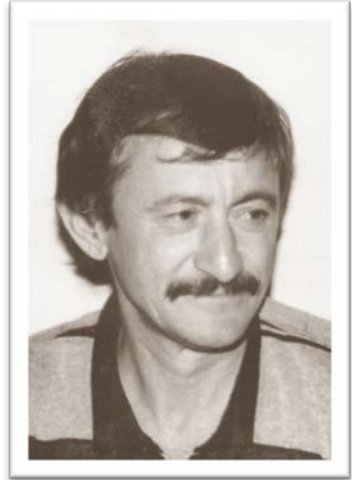
Рођени Доњоречанин Зоран Спасојевић - Сврака није играо фудбал. Ипак дао је више фудбалу него многи заједно. За Зораново име, везани су многи важни и позитивни делови хронике фудбалског клуба и села, посебно засеока Доња река. Увек кад треба, ту је уз клуб и село, добија најтежа задужења, да својим мајсторством и способношћу, годинама ради на инфраструктури игралишта. Својим великим финансијским средствима, готово појединачно највишим, дао свој допринос да се купи парцела за изградњу терена за игру.

У кратком року, почињу радови на терену, праве се свлационице, ограђује терен и потпоран зид, тоне песка и бетона је прошло кроз руке мајстор Зорана, доводи се вода којом се напајају свлационице.

Зоран се слободно може убрајати у оне људе који воли село и свој клуб. Није пропустио ни једну утакмицу. У радовима на инфраструктури, то је мајстор који зна све, да зида куће, да прави ограду, зидао и малтерисао свлационице. Њега функције нису интересовале, већ да успешно заврши започети посао. Све што је радио на инфраструктури, без новца и накнаде. Нема занатског посла који није његових руку дело.

Уз ове обавезе према клубу и уз велику посвећеност раду у фудбалу, Зоран Спасојевић - Сврака, и сам је ту да ради на: дому културе, на локалним путевима и каналима, на зидању зграде продавнице, на чишћењу снега, на санирању порушених мостова и уређењу сеоског гробља. Нема посла у селу на коме се није ангажовао наш „мајстор за све“.

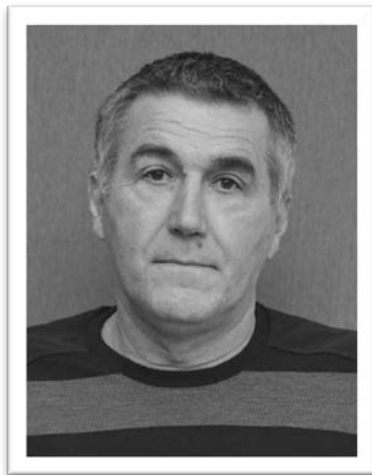
Хвала Зоране, нека те памте млади и будуће генерације добротинитеља и донатора.

ДОБРОЧИНИТЕЉИ

ЕЛЕКТРО РАДОВИ - ДАР ОД РАДОВАНА ПЕШИЋА

Да је игралиште и инфраструктура „ДАР ДОБРИХ ЉУДИ“, сведочи и пример нашег врхунског електричара Радована Пешића - Пеша, узорног родитеља и угледног домаћина у селу. Као да му је мало посла у Електродистрибуцији Краљево где ради. Пешо је све радове електро струке, од довођења напонског кабла до свлационице, електроинсталацију у свим просторијама свлационица, уземљење, мање улична расвета, висинске радове на заштитној огради иза голова завршио од срца и сам, као да је његова кућа. А и јесте његова „друга“ кућа.

Радио, и не само то, својим финансијским средствима је купио и сав потребан електро-материјал. Љубав и посвећеност према фудбалу, изнад личних интереса. Када није могао због заузетости, „радни партнер“ његов син Никола настављао је тамо где је отац стао.

Није наш Радован радио само за фудбал. Он је многим у Доњој реци и селу помагао доводећи електричну енергију до разних бунара за воду, побољшању електричне мреже, увођењу уличне расвете. Има људи који се сами поштују и цене. Поштују се породицом, поштењем и радом. Образ те породице чист је као суза.

ИГРАЧИ КОЈИ СУ НАСТУПАЛИ ЗА ФК „ЈЕДИНСТВО“ 1969/2019.

А

- Анђелковић Љубодраг
- Алексић Марко

Б

- Богојевић Сретен
- Богојевић Дејан
- Богојевић Драгомир
- Брђанин Јован
- Блажевски Владо
- Блажевски Васил
- Благојевић Мирољуб
- Богдановић Раде

В

- Вићентијевић Владан
- Вићентијевић Драган
- Вићентијевић Милош
- Вићентијевић Миломир
- Веселиновић Милош
- Вучићевић Ацо
- Виријевић Радисав
- Виријевић Душан
- Виријевић Дарко
- Виријевић Алекса
- Васовић Велибор
- Вујчић Милош
- Вукосављевић Александар
- Вељковић Иван
- Весић Горан
- Вељковић Стефан
- Виријевић Алекса

Г

- Гуцулић Зоран
- Гвозденовић Гвозден
- Гвозденовић Немања

Д

- Давидовић Хранислав
- Давидовић Радоје
- Дончић Богдан
- Дреноваковић Стефан
- Дукић Дарко

Ђ

- Ђурђевић Слободан
- Ђусић Милашин
- Ђусић Радомир
- Ђусић Аксентије
- Ђурић Димитрије
- Ђорђевић Марко
- Ђорђевић Миодраг

Е

Ж

- Живановић Живомир
- Живановић Милутин
- Живановић Здравко
- Живковић Драгослав
- Жаревац Стеван
- Жаревац Никола
- Жаревац Јован

З

И

- Ивановић Срећко
- Ивановић Иван
- Ивановић Живадин
- Ивановић Момчило
- Ивановић Радисав
- Илић Живорад

Ј

- Јеремић Момчило
- Јеремић Томислав
- Јеремић Драгослав
- Јеремић Марко
- Јовичић Бранко
- Јевтић Дарко
- Јевтић Небојша
- Јевремовић Слободан
- Јовић Бранко
- Јовић Зоран
- Јовић Милан
- Јовић Миленко
- Јовичић Радослав
- Јеленић Дејан
- Јеленић Далибор
- Јовановић Младен
- Јевтовић Горан

К

- Коматовић Тихомир
- Коматовић Радисав
- Коматовић Душан
- Коматовић Верољуб
- Коматовић Душан
- Коматовић Драган Немац
- Костадиновић Ненад
- Костић Станоје
- Качаревић Миле

- Карцовић Милоица
- Ковачевић Горан
- Китановић Илија

Л

- Лукић Душан
- Лукић Немања
- Лазаревић Александар

Љ

М

- Матовић Драган
- Марковић Миладин
- Марковић Слободан
- Марковић Д. Драгољуб
- Матовић Жарко
- Матовић Радован
- Марсенић Стефан
- Милетић Милун
- Милошевић Драган
- Милетић Витомир
- Милетић Љубиша
- Милетић Драгиша
- Милетић Тихомир
- Милетић Миролуб
- Милетић Слободан
- Милетић Душан
- Милетић Милош
- Милетић Војислав
- Милетић Милан
- Милетић Славиша
- Милетић Ђорђе
- Милетић Славиша
- Марковић Владан
- Марковић Драгољуб
- Мијаиловић Драган
- Мијаиловић Славиша
- Мијаиловић Дарко
- Мијаиловић Милан

- Михајловић Драган
- Михаиловић Марко
- Михаиловић М Марко
- Миленковић Милан
- Миленковић Петар
- Миленковић Милош
- Манојловић Милосав
- Марић Горан
- Митровић Горан
- Маринковић Момир
- Максимовић Мирослав
- Марковић Радован
- Милић Александар
- Марић Милан
- Милошевић Милош
- Милановић Зоран - Јоја
- Милановић Дејан
- Миловановић Бобан - Лујка

Н

- Николић Славољуб
- Недељковић Мирослав
- Недељковић Зоран

Њ

О

- Обрадовић Зоран
- Обрадовић Милосав

П

- Поповић Аранђел
- Поповић Дане
- Поповић Филип
- Поповић Далибор
- Поповић Мирослав
- Петровић Зоран
- Павловић Властимир

- Павловић Владан
- Петровић Милун
- Петровић Александар
- Петровић Петар
- Петровић Миломир
- Петровић Ненад
- Петровић Срђан
- Петровић Саша
- Попадић Небојша
- Пејковић Милан
- Пејковић Петар
- Пејковић Саша
- Пејковић Ненад
- Пејковић Драган
- Пауновић Миливоје
- Пановић Никола
- Поповић Михаило
- Павловић Александар
- Пановић Дејан
- Петровић Бошко
- Петровић Саша
- Петровић Милан
- Петровић Стојадин
- Петровић Дејан
- Пешић Никола

Р

- Радисављевић Милан
- Радисављевић Владимир
- Радосављевић Драган
- Радомировић Горан
- Радоњић Зоран
- Радоњић Бојан
- Радоњић Миломир Бели
- Ристић Зоран
- Радоњић Бојан

С

- Савковић Верољуб
- Савковић Никола
- Симовић Миломир

- Симовић Драган
- Симовић Зоран
- Симовић Милан
- Симовић Милан - Симче
- Симовић Душан
- Симовић Иван
- Стевановић Бранко
- Стевановић Дејан
- Степановић Дарко
- Старчевић Зоран
- Старчевић Славољуб
- Старчевић Иван
- Старчевић Владан
- Станушић Милисав
- Стојановић Горан

Т

- Трифуновић Обрад
- Тијанић Милан
- Тијанић Радомир
- Тиодоровић Марко
- Терзић Ненад
- Танасковић Владе

Ђ

- Ђировић Милован
- Ђировић Милисав
- Ђировић Бранко
- Ђировић Данило
- Ђосовић Горан

Ф

- Филиповић Владимир

Х

Ц

Ч

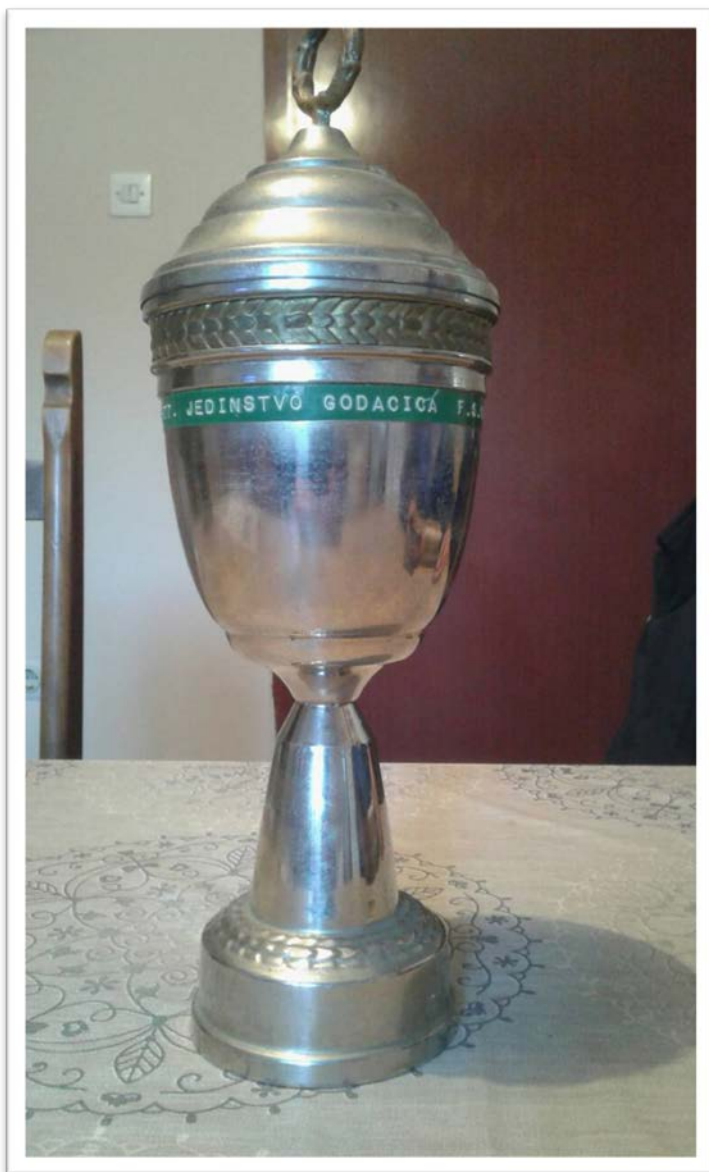
- Чурлић Милован
- Чурлић Милорад

Ц

Ш

- Шекуларац Миорад

НОВИНЕ О ФК „ЈЕДИНСТВУ“

*Победнику КУП-а ФСО
града Краљева 1977. године*

ГОДАЧИЧАНИМА ДЕРБИ ЗАЧЕЉА

МЛАДА КРИЛА – ЈЕДИНСТВО (Г) 0:1 (0:0)

Игралиште: „Ливаде“ у Метикошима. Главни судија: Небојша Страхињић (Краљево). Помоћне судије: Стефан Минић (Краљево) и Бранислав Раденковић (Врњачка Бања). Делегат: Томислав Миаиловић (Краљево). Стрелац: Михајиловић 80. минут (Јединство). Жути картони: Илић, Нешовић, Величанин (Млада Крила), Богојевић, Вићентијевић, Виријевић (Јединство).

МЛАДА КРИЛА: Минић, Ђусић, Д. Илић, Баковић, В. Илић, Бараћ, Киковић (В. Величанин), Пауновић, Д. Величанин, Нешовић, Јовановић.

ЈЕДИНСТВО (Г): Жаревац, Ивановић, Вићентијевић, Богојевић, Милетић, Михајиловић, Миленковић, Миловановић (С. Петровић), Предановић, Д. Петровић (Јовић), Богојевић (Виријевић).

Играч утакмице: Марко Михајиловић (Јединство).

ГАЧИЧАНИ ИЗВЕЛИ УСПЕШНЕ МАНЕВРЕ НА ГОДАЧИ

ПОЛЕТ РАЗБИО ЈЕДИНСТВО

■ Екипа Јединства из Годачице ■

Полет из Ратине успешно је прегрмео тешко бода победивши домаће Јединство резултатом 0:3 (0:0).

Прву прилику Ратинчани не користе преко Лазића, који је лопту са више казненог простора упутио према голу. Одмах је реаговао капитен Ињатовић позвавши саиграче на озбиљност, издавши команду и последње упозорење да се подесе нишанске справе. Гости настављају са притиском и нападима, али их лопта није слушала. Срединим првог полувремена прво узбуђење пред голем Полета, а страховит шут Петровића из слободњака голман Андријашевић једва одбија у поље. До краја полувремена бележимо по прилику на обе стране, али без резултатске промене.

Друго полувреме наставља се атачима гостујућег састава који долази у вођство у 65. минуту. На правом месту нашао се Ђорђевић, атрактивно шутирао и погодио небрњани део мреже. За дуплирање

■ Тим Полета из Ратине ■

предности побринуо се поново Ђорђевић својим другим поготком, у 79. минуту, када је његово таче са више казненог простора избушило нову рупу у мрежи Јединства. Надмоћ свог тима крунисао је Маринковић минут пре завршетка меча, поставивши коначан резултат 0:3 резантним ударцем са 18 метара.

М. М. Кешо

ЈЕДИНСТВО (Г) – ПОЛЕТ (Р) 0:3 (0:0)

Игралиште: „Годачица“. Главни судија: Бојан Савић (Ларчуак). Помоћне судије: Дејан Живановић (Рибница), Немања Ташић (Врба). Делегат: Миленко Рибан (Врба). Стрелци: Ђорђевић 55, 90, Маринковић 88. минут (Полет).

ЈЕДИНСТВО (Г): Жаревац 6, Богојевић 6, Вићентијевић 7 (Виријевић 6), М. Милетић 7, Богојевић 6, С. Ивановић 6, Д. Петровић 6, В. Милетић 7, А. Петровић 6, Жаревац 6, Миленковић 6 (Ж. Ивановић 6).

ПОЛЕТ (Р): Андријашевић 7,5, Мутаџић 7, Лазић 8, Ињатовић 7, Бурић 7, Радуловић 7, Стојановић 7, Пандић 7, Ђорђевић 8, Маринковић 7, Гојковић 7 (Стевановић 6).

Играч утакмице: Марко Ђорђевић (Полет).

ГОДАЧИЧАНИ УДАРИЛИ БРАНУ ГРУЖИ

ЈЕДИНСТВО (Г) – ГРУЖА (В) 3:1 (1:1)

Игралиште: Годачица. Главни судија: Срђан Милановић (Конарево). Помоћне судије: Никола Стојановић (Рибница), Дамјан Шибак (Рибница). Делегат: Драшко Ђорђевић (Краљево). Стрелци: Стефановић 8, Продановић 65, Д. Петровић 70. минут (Јединство), Недељковић 32. минут (Гружа). Жути картони: Вићентијевић, Милетић (Јединство), Томовић, Медош, Миленковић, Миликић (Гружа). Црвени картон: А. Петровић 65. минут, представник клуба и физиотерапеут (Јединство).

ЈЕДИНСТВО (Г): Жаревац 7, Др. Богојевић 7, Ивановић 7, Де. Богојевић 7,5, Милетић 8, Вићентијевић 7,5, Миленковић 7, Стефановић 8,5, Продановић 7,5, Д. Петровић 7, Михаиловић 7.

ГРУЖА (В): Пантовић 6, Стевановић 6,5, Миликић 6, Бабић 6,5, Тодоровић 6, Томовић 6,5, Миленковић 7 (Зувић 6,5), Вујичић 6,5, Вукадиновић 6,5, Недељковић 7, Медош 6 (Вуловић 6,5).

Играч утакмице: Иван Стефановић (Јединство).

На слици: Фудбалери „Груже“ и „Јединства“ пре почетка утакмице

НА ТУРНИРУ У ВИТАНОВЦУ КОЈИ СЕ ЗАВРШАВА ДАНАС ШЕСТ ФУДБАЛСКИХ КЛУБОВА

Традиционални фудбалски турнир из године у годину привлачи све у Витановцу који је почео 15. јуна и завршава се данас поподне, љубитеље овог популарног спорта.

У сезони када нема званичних фудбалских такмичења ово је лепо освежење и прилика да се изједначе реални клубови што боље припреме за почетак јесених такмичења.

На турниру поред домаћина „Груже“ учешће је узело још пет клубова, „Пролетер“ из Печенога, „Полет“ из Рагине, „Јединство“ из Годачице, „Звезда“ из Чукојева и „Ибар“ из Матарушке Бање. Такмичење се одвија по бол систем, организација турнира је на висини, а за клубове који освоје поредок од првог до трећег места предвиђене су скромне награде. Ваља истаћи да су судије које су водиле утакмице свој посао обавиле беспрекорно и без икакве напуне, а то су Божо Зимоњић, из Краљева, Саво Стојановић, из Шумарица, Борбе Савић и Драгиша Савић из Краљева.

М. Гуњић

млади се ужелели фудбала

Већ неколико година, леки кажу три, други четири, неки шакари фудбалске активности у Годачици, ову посло Гледних планина. У фудбалској јавности готово се заборавао да овде постоји фудбалски клуб «Јединство», чије име за сада само леки записано на већ покупутом папору и докуменатама када је формиран и као таква регистрација пре више од две деценије.

— Играо се овде својевремено добар фудбал, — присећају се задубливени овог спорта из Годачице и околиних села. У околиници на ову тему помињу се узгошњени када су овде играли ариџачи «Лутопрезова», па «Раса» и фе «Рашика» из Новог Пазара и још многи други клубови. Двадесет година су међадиби са овог подручја, сачељујући се из једне на другу, млађу генерацију водили битку за Боломе и на «својем», данас «тубојем» фудбалском терену (прикратво класичност) знојем квалити професе, окупували следоце и са њима делили радости и тугу после добијене или изгубљене утакмице.

Све је то остало у лепој ошачају, али се од успомена на живи. Сада се свакодневно на терену основношколске школе «Оде Милутиновића» могу видети децама како журе за лоптом играјући мали фудбал. А у тренуцима онежности, када се сусретну са неколицином фудбалерама и спортистима радничког овог села, покрећу питања о међаврању њиховог фудбалског клуба како би се укључили у заједничко такмичење.

А Годачица се може похвалити са својим лекима, па и данас има многе

• Очекује се да спортисти радници овог села активирају фк «Јединство» и од јесени га укључе у такмичење

познате спортисте раднике. Међу њима су Слободан Турбовац, Црбо, некадашњи играч и тренер, леки Буле Леговац, Војдан Ве, Високић, данас међаврањени фудбалски судија, Сретен Боговац, Мале Милковић, Браћа Ју, Биша, Вебо и Драгиса Милетић, Властимир Павловић, Живомир — Жико Јовић и још многи леки једна некадашњости да заштити. Ту је међу њима као вишегодишњи магистар и чувени Марко Валош, некадашњи заслужни тренер фудбала и директор Београдског Партицана, који у Годачици активно проводи рекреативне дане. Има потребе приватни колело би његови стручни савети били корисни ако би се спор-

тист радници Гледних планина из међаврањеном раду фк «Јединство» тако да је свој међаврањени младеца у такмичењу риза клубу спрема да постане и оствари Јединственом задатку одговарајуће.

Како, проблем је истраживања и како одговарајуће фудбалски терену Верујемо да се и то некада решити, ако су леки међаврањени и добре воље. А Мале квалитетима Гледних планина још и оствари овог Радничког, Лопина, Гледаћ и Делути, постоје се држе 3.500 килопа меду којима је велики процент млади генерације. Раде њих и раде спорти, леки лекиме вишеструкте користи, међадиби би одговори спортисти радничког леки рукема. Не треба ту млади генерација, а кад је у питању ситуацијама све верујемо да леки би међаврањени били њих леки и приватно.

А међаврањени од свега заједничкост одговори млади генерација да се активно баве спортом и да се омет прочује глас о Јединством фудбалском клубу «Јединство».

Д. Обрадовић

НА ТУРНИРУ У САМАЦИМА

прво место жичи

Новомом јулиском празника на терену малих спортова основношколске школе у Самацима одржан је протис суботе јулиског турнир у малом фудбалу уз учешће осам околи. У борби за прво место жичи Жиче овадашњи је тим девојачки

фк «Будност са М». На овом веком добро организационом такмичењу учествовале су екипе из Мрчаља, Пречина, Саклин, Самачица, Јаблиња, Краљева, Миловоја и Адрин.

Д. О.

ЖЕНСКИ ОДБОЈКАШКИ ТУРНИР У ЧАЊУ

термал иза јединства

IN MEMORIAM

Године 2019, када обележавамо 50 година постојања од оснивања током минулог периода из редова нашег клуба „Јединство“ преселили су се у своје вечне куће наши драги пријатељи, има их веома младих, који су надамо се тамо на неком лепшем месту где их чувају анђели, где нема зависти, злобе и непоштења. Они су у клубу провели најлепше године у раду, пријатељству, дружењу, путовању и договарању за боље сутра, спортском надметању, делећи међусобну радост а богами и тугу. Живели су као једно српско домаћинство, породица, без мржње и злобе.

Наши другови су отишли физички у вечна станишта, али су за собом оставили дубоке корене незаборавних личних и колективних активности. Оставили су породице, децу и уписали се у вечну књигу не заборављајући. Разне судбине наших другара који нису међу нама, саобраћајне несреће, природна и прерана смрт...

У припреми и изради ове Монографије, пола века фудбалске историје, договор није било лако постићи. Дошла нека тужна времена, „живот почиње и завршава се самном који сам тренутно у клубу“.

Породицама преминулих, њиховим потомцима, будућим генерацијама ова књига остаје као вечна успомена сећања на самопрекоран рад овог заиста скромног и малог, али поносног Годачичког Фудбалског клуба „Јединство“.

Нека им је вечна слава и хвала.

1. Ђурђевић Слободан – Цабо, Доња река
2. Јеремић Момчило, Доња река
3. Лукић Милорад - Мићо, Пањевац
4. Лукић Душан - Дуле, Пањевац
5. Лукић Драгољуб - Дракче, Пањевац
6. Лековић Вуксан - Вуле, Краљево
7. Милетић Драгиша - Гиле, Пањевац
8. Павловић Власто, Пањевац
9. Живановић Живомир, Дрлупа
10. Ђусић Милашин, Гледић
11. Николић Славољуб, Пањевац
12. Симовић Драган, Старо Село
13. Коматовић Тихомир, Брдо
14. Јовичић Радослав, Дрлупа
15. Старчевић Славољуб, Раваница
16. Станушић Милисав – Каре, Чукојевац
17. Маринковић Момир, Бањевац
18. Јовић Миленко – Цоловац, Старо Село
19. Милетић Драгослав – Драго, Старо Село

ТАБЕЛА ОКРУЖНА ЛИГА СА НАЈБОЉИМ УСПЕХОМ КЛУБА

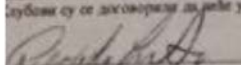
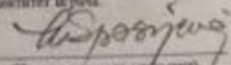
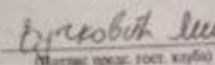
1. ФК ОМЛАДИНАЦ	34	22	9	3	94:32	75
2. ФК КАРАЂОРЂЕ	34	17	10	7	50:25	61
3. ФК МАГНОХРОМ	34	13	10	11	52:44	49
4. ФК БРАЋА ВУКОВИЋ -1	34	16	2	16	44:41	49
5. ФК РУДАР	34	14	7	13	79:64	49
6. ФК ПОПОВИЋИ	34	14	5	15	45:54	47
7. ФК МОРАВА /С/	34	14	5	15	54:50	47
8. ФК БУДУЋНОСТ -1	34	14	5	15	46:44	46
9. ФК ЈЕДИНСТВО	34	11	13	10	47:41	46
10.ФК РАДНИК	34	14	4	16	52:60	46
11.ФК КРАЉЕВО Хајдук	34	13	7	14	56:56	46
12.ФК МАТАРУГЕ	34	13	6	15	52:59	45
13.ФК БОРАЦ -1	34	12	9	13	49:46	44
14.ФК ПРОЛЕТЕР Ласта	34	14	2	18	60:83	44
15.ФК ПОЛЕТ	34	12	8	14	36:47	44
16.ФК МОРАВА /М/	34	12	6	14	40:52	42
17.ФК ГРДИЦА	34	12	6	16	37:58	42
18.ФК ГОЧ	34	10	4	20	48:48	34

ЗАПИСНИК УТАКМИЦЕ

Врста утакмице	ПРОБНИ БЕДЖ		1981. КРАЛЕВО 10 КИЛО	
Противник	СРБИЈА СРБИЈА		СРБИЈА СРБИЈА	
Резултат	1:1		1:0	
Датум, час, и место	16.02.1981.	15:30	СРБИЈА	СРБИЈА
Судија:	Са судија	МАРИЈАНОВИЋ СТОЈ		СТОЈ
	Први помоћник	С. ЈЕВРОВИЋ		СТОЈ
Други помоћник	БОЈАНОВИЋ		СТОЈ	
Делегати утакмице:	С. ЈЕВРОВИЋ		СТОЈ	

Р. бр.	Противник и име домаћин играча	Број играча	Р. бр.	Противник и име гостујућег играча	Број играча
1	ЈЕВРОВИЋ АЛЕКСАНДAR	1960	1	МАРИЈАНОВИЋ ПЕТAR	1034
2	ТОЂARОВИЋ БОЈАН	2050	2	МАРИЈАНОВИЋ ДУAR	1029
3	ЈЕВРОВИЋ РАДОAR	2040	3	МАРИЈАНОВИЋ АНА	1090
4	МАРИЈАНОВИЋ ЗAR	2070	4	МАРИЈАНОВИЋ НЕЂAR	1030
5	МАРИЈАНОВИЋ УAR	2060	5	МАРИЈАНОВИЋ МИAR	1618
6	МАРИЈАНОВИЋ АНА	2110	6	МАРИЈАНОВИЋ АНА	1048
7	МАРИЈАНОВИЋ ЗAR	2050	7	МАРИЈАНОВИЋ АНА	2206
8	МАРИЈАНОВИЋ СAR	2050	8	МАРИЈАНОВИЋ АНА	1039
9	МАРИЈАНОВИЋ МИAR	1570	9	МАРИЈАНОВИЋ ЗAR	2200
10	МАРИЈАНОВИЋ МИAR	2070	10	МАРИЈАНОВИЋ МИAR	1541
11	МАРИЈАНОВИЋ АНА	2050	11	МАРИЈАНОВИЋ АНА	1550
Резерва:			Резерва:		
12	МАРИЈАНОВИЋ МИAR	2070	МАРИЈАНОВИЋ		
13	МАРИЈАНОВИЋ АНА	2060	МАРИЈАНОВИЋ АНА		
14	МАРИЈАНОВИЋ ЗAR	2070	МАРИЈАНОВИЋ АНА		
15	МАРИЈАНОВИЋ АНА	2050	МАРИЈАНОВИЋ АНА		
16	МАРИЈАНОВИЋ ЗAR	2060	МАРИЈАНОВИЋ АНА		
Клима:			Клима:		
МАРИЈАНОВИЋ АНА			МАРИЈАНОВИЋ АНА		
Тренер дома. екипе - играчи:			Тренер гост. екипе - играчи:		
МАРИЈАНОВИЋ АНА			МАРИЈАНОВИЋ АНА		

Играчи су се договорили да неће утакмицу изводити играчи

PROTOKOL

O odigranoj utakmici (ovako utabati) PREVENCIVELI
Igrači: F.K. MLADOST Šumac F.K. JEDINSTVO GODAČICA
Dan, mjesec i godina: 18. IV. 1982 Mjesto: Opć. Šumac Redni broj: 873
Klasični rezultat: 2:2 Potez utakmica: 15:30
Palastrica: 112
Vrijeme (redni. 5 min i 30 s): obloženo DRIZATNO JA 1500.

SASTAV TIMOVA

Domaćin	Gost
<u>F.K. MLADOST</u>	<u>F.K. JEDINSTVO GODAČICA</u>
1. <u>TOPOLONIC BOZIDAR 253</u>	16. <u>PEČILOVIC ZORAN 400</u>
2. <u>MRKALOVIC RADO 269</u>	2. <u>JUVIČIĆ BRANKO 598</u>
3. <u>TOPALONIC RADOŠ 278</u>	3. <u>SAVILIĆ VEROVAČ 1010</u>
4. <u>KLIČARIĆ ZORAN 287</u>	13. <u>ŠIVANOVIC MILUTIN 478</u>
5. <u>PLEKŠIĆ MILOMIR 290</u>	14. <u>PAVLOVIC VLADIMIR 1008</u>
6. <u>VUKIČEVIĆ DRAGAN 369</u>	6. <u>MILETIĆ VITOMIR 4115</u>
7. <u>PREKOPIC LUBOMIR 378</u>	7. <u>ŠIVANOVIC ZIVOMIR 577</u>
10. <u>TOPOLONIC MIROSLAV 379</u>	8. <u>ŠIMONJIĆ MILAN 7332</u>
9. <u>TOPALONIC DOBRICA 381</u>	9. <u>MRKALOVIC MIROSLAV 7462</u>
10. <u>ŠIVANOVIC DRAGAN 384</u>	10. <u>MILETIĆ DEŽIĆA 1005</u>
11. <u>TOPOLONIC KONČILO 388</u>	11. <u>ŠIMONJIĆ MILAN 4572</u>
Kapiten: <u>TOPALONIC DOBRICA</u>	Kapiten: <u>PAVLOVIC VLADIMIR (84)</u>

Rezerva	Rezerva
666. <u>BOPEJEVIĆ GORAN 362</u>	12. <u>TIJANVIĆ MILAN 4281</u>
13. <u>KLIČARIĆ MIROSLAV 383</u>	13. <u>MARŠIĆ DRAGAN 477</u>
14. <u>KLIČARIĆ MIROSLAV 387</u>	14. <u>MILETIĆ Željko 2793</u>
15. <u>MILETIĆ MIROSLAV 384</u>	15. <u>BUBIČIĆ ZORAN 3000</u>
16. <u>MILETIĆ MIROSLAV 384</u>	16. <u>MILETIĆ MIROSLAV 3071</u>

Sudija (prezime i ime): JOVANOVIĆ LUBISA Mjesto: KRAJEVO
Pomoćni sudije: 1. JAKOVIĆ DRAGAN MILOŠAČ
2. JOVIČEVIĆ DRAGAN RATINA
3. KRAJEVO

Delegat: V. JAKOVIĆ JEDINSTE
Postigli golove: DOM. br. 16. 22. br. 16. 68.
GUST: br. 10. 2. br. 2. 10. br. 10. 22.

Opomenuti igrači: DOM:
GOST: br. 11.
Isključeni igrači: DOM: -
GOST: -

Broj gledalaca (po slobodnoj oceni): - 30.

Šumac
putopis sudice

ЛИТЕРАТУРА

- Архива Фудбалскої клуба «Јединство» Годачица
- Лична архива Милешић Љубише Љубешића
- Лична архива Владана Вићенђијевића
- Лична архива Милоша Руса Милешића
- Документација и фотодографије многих играча, тренера, чланова ујрава и породица

НАПОМЕНА: Нико од активиста који су поклонили неки документи, слику или објављено у Монографији није тражио никаква права.

CIP - Каталогизација у публикацији
- Народна библиотека Србије, Београд

796.332:061.2(497.11)"1969/2019"

ВИЋЕНТИЈЕВИЋ, Владан, 1950-

Фудбалски клуб "Јединство" Годачица : 1969-2019. / Владан Вићентијевић.
- Краљево : В. Вићентијевић, 2019 (Жича : Кварк). - 104 стр. : илустр. ;
21 см

Кор. ств. насл.: 50 поносних година ФК "Јединство" Годачица. - Ств. насл.
у колофону: Педесет година фудбалског клуба "Јединство" Годачица. - Тираж
100. - Библиографија: стр. 104.

ISBN 978-86-900532-1-6

а) Фудбалски клуб "Јединство" (Годачица) - 1969-2019
COBISS.SR-ID 275503884